

[Poulsgaard]

med sådan noget som penge. Det er en sekundær ting.

Når kulturministeren på trods af alle de advarsler, der er kommet fra kompetente forsamlinger, stadig væk kører frem med Nord-sat, så kan man godt sige: her lades alt håb ude.

Det er jo fantastisk, at ministeren virkelig tror, at almindelige mennesker kan dæmme op for disse pressionsgrupper. Det kan almindelige mennesker ikke. Der har hr. Erhard Jakobsen så fuldstændig ret.

Når jeg siger, at jeg godt kunne tænke mig en radio uden politisk indflydelse, så er det en reklamefinansieret radio. Så længe radio og TV har den monopolstilling, de har, så er det ganske givet, at politikerne skal ind og have indflydelse, det kan almindelige mennesker ikke få. Som sagt: enige bliver vi ikke; det er jo fortvivlende.

Hvis man så bare én eneste gang kunne få ministeren til at sende sådan noget ud til folkeafstemning. Man er jo så klog, at man ved, hvad Danmarks befolkning vil have. Danmarks befolkning vil have underholdning. Den vil ikke have de her kvinderetsforkæmpere og græsrodsbevægelser. Gud hjælpe mig, om ikke ligestillingsrådet har sagt, at krigslegotøj må man ikke sælge! Befolkningen vil have noget underholdning. Man kan se det med »Matador«. Det er, hvad folk vil have. De vil have »Matador«. Men den er heller ikke lavet i Danmarks Radio.

Det var den slags ting, vi ville få, hvis vi fik reklamefinansieret radio og fjernsyn, men så kan man selvfølgelig ikke bevare den påvirkning, som man gerne vil have. Man bliver aldrig generet, for magthaverne generer jo ikke hverandre, men de andre skal man nok genere.

Arne Melchior (CD):

Der har i denne debat været en væsentlig overensstemmelse mellem synspunkter fremført af fremskridtspartiet og CD. Det er noget, der sjældent sker, og for at det nu ikke skal skvulpe over, så vil jeg da skynde mig at sige til hr. Poulsgaards sidste bemærkninger, at er der noget, vi synes ville være meningsløst, så er det at lave folkeafstemninger om, hvad der skal sendes i Danmarks Radio. Denne som så mange andre sager egner sig glimrende til et repræsentativt demokrati,

men bestemt ikke til folkeafstemninger. Jeg tror også gerne, at folk vil bede sig fritaget. I øvrigt har vi jo gallupundersøgelser og deslige.

Anledningen til, at jeg tager ordet i anden runde, er et nyt spørgsmål til kulturministeren. Jeg fik prisværdigt hurtigt svar på det spørgsmål, jeg stillede i debattens start. Jeg forventer ikke svar i dag, men jeg har selvfølgelig ikke noget imod at få det.

Men mit spørgsmål drejer sig om kulturministerens bemærkninger om den indflydelse, som annoncører ville kunne få – indirekte, sagde ministeren ganske vist – på udsendelser i Danmarks Radio. Hvor megen indflydelse mener kulturministeren at annoncørerne har på avisers redigering? Der kunne ministeren f.eks. spørge A-pressens redaktører, Aktuelt og de andre blades, der heldigvis er tilbage endnu, om de lader sig påvirke af annoncørerne i deres blad. Jeg antager på forhånd, at kulturministeren vil få det svar, at det gør de ikke. Der er såmænd mennesker, der annoncerer i Ekstra Bladet, skønt de synes, det er et rædselsfuldt blad. Spørg Ekstra Bladets redaktion, om annoncørerne har indflydelse på dette blads redigering, og spørg alle de øvrige!

Jeg kan ikke se, hvorfor der skulle være grund til at nære så stor mistillid til den administrative ledelse og til medarbejderne og til radiatoradet, når man ikke har samme mistillid til aviser og andre publikationer af denne art. Jeg glæder mig til enten i dag eller ved lejlighed i udvalget at få kulturministerens syn på dette.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Kun en kort bemærkning til hr. Arne Melchior, der er så bange for, at han skal blive slået i hartkorn med os. Ville det være uoverkommeligt, at lyttere og seere bag på de licenskort, de sender ind til Danmarks Radio, når de betaler deres licens, kunne give udtryk for, hvilken type udsendelse – man kunne nummerere typerne fra 1 til 10 – de kunne lide, og hvad de helst ville have? Det skulle selvfølgelig kun være en vejledning, og jeg har heller aldrig tænkt, at det skulle være andet end vejledning. Så ville vi få andre boller på suppen end den herskende kultur-elites.